

Dosarul nr. 2rac-454/18

Prima instanță: Judecătoria Chișinău sediul Centru (jud. A. Catană)
instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud. I. Țurcan, I. Cotruță, N. Simciuc)

ÎNCHEIERE

14 noiembrie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Ala Cobăneanu
Dumitru Mardari
Mariana Pitic

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „DVT Broker”

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată a Societății cu Răspundere Limitată „DVT Broker” împotriva Societății cu Răspundere Limitată „Forum - Tir” cu privire la încasarea despăgubirii, a taxelor vamale și a cheltuielilor de judecată

împotriva deciziei din 16 mai 2018 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost respins apelul declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „DVT Broker” și menținută hotărârea din 29 decembrie 2017 a Judecătoriei Chișinău sediul Centru, prin care a fost respinsă acțiunea

constată:

La 4 ianuarie 2016, SRL „DVT Broker” a depus cerere de chemare în judecată împotriva SRL „Forum - Tir” cu privire la încasarea despăgubirii, a taxelor vamale și a cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii a invocat că potrivit scrisorii de trăsură CMR CR 0131949 din 2 noiembrie 2015 și CMR MD 0072064 din 7 noiembrie 2015, căraușul SRL „Forum - Tir” și-a asumat obligația de a transporta în Federația Rusă, destinatarului ООО „Елишка”, struguri în stare proaspătă, valoarea totală a căroră constituie 10830 de dolari, fapt confirmat prin invoce-urile nr. 13 din 2 noiembrie 2015 și nr. 1 din 7 noiembrie 2015.

Având în vedere prevederile art. 1000 alin. (1), 1007 alin. (1), 1010, 1011 alin. (1), 1014 alin. (1) Cod civil, a remarcat că până la momentul de față, din motive necunoscute, marfa nu a ajuns la destinatar.

A evidențiat că ООО „Елишка” a achitat taxele vamale aferente importului în sumă de 433390,12 de ruble rusești, fapt confirmat prin declarațiile de import din 11 noiembrie 2015.

La 1 decembrie 2015, a remis în adresa pârâtului o reclamație, prin care a solicitat livrarea mărfii către destinatarul ООО „Елишка” în termenii stabiliți de Convenția CMR sau achitarea valorii mărfii nelivrate în sumă de 10830 de dolari, precum și a taxelor vamale în sumă de 433390,12 de ruble rusești până la data de 31 decembrie 2015.

La 3 decembrie 2015, reclamația a fost recepționată, însă SRL „DVT Broker” nu a primit niciun răspuns.

Și-a întemeiat pretențiile în baza dispozițiilor art. 8, 9, 10, 11, 1000, 1010, 1011, 1014, 1389 Cod civil, art. 5, 19, 22, 28, 32, 84, 166, 167 CPC.

A solicitat admiterea acțiunii, încasarea din contul SRL „Forum - Tir” în folosul SRL „DVT Broker” a despăgubirii pentru marfă în sumă de 10830 de dolari sau echivalentul în lei moldovenești conform cursului stabilit de BNM la data executării hotărârii, a taxelor vamale în sumă de 433390,12 de ruble rusești sau echivalentul în lei moldovenești conform cursului stabilit de BNM la data executării hotărârii, a taxei de stat în sumă de 9857,52 de lei și a cheltuielilor de asistență juridică în sumă de 5000 de lei.

Prin încheierea protocolară din 8 februarie 2016 a Judecătoriei Centru mun. Chișinău, a fost atrasă în proces în calitate de intervenient accesoriu de partea pârâtului SRL „Rapid - Autotruck”.

Prin hotărârea din 29 decembrie 2017 a Judecătoriei Chișinău sediul Centru, a fost respinsă acțiunea ca fiind nefondată.

Prin decizia din 16 mai 2018 a Curții de Apel Chișinău, a fost respins apelul declarat de SRL „DVT Broker” și menținută hotărârea primei instanțe.

La 20 august 2018, SRL „DVT Broker” a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea acestuia, casarea integrală a deciziei recurate și a hotărârii primei instanțe, cu emiterea unei noi hotărâri, prin care acțiunea să fie admisă integral.

În motivarea recursului a invocat dezacordul cu hotărârea primei instanțe și decizia instanței de apel, considerându-le ilegale, neîntemeiate și pasibile de a fi anulate.

A remarcat că sunt lipsite de suport juridic afirmațiile primei instanțe în sensul că SRL „DVT Broker” este reclamantul necorespunzător, or, marfa aparține SRL „DVT Broker”, care la 27 iulie 2015 în calitate de vânzător a încheiat contractul de vânzare-cumpărare nr. 1 cu ООО „Елишка”.

Potrivit pct. 4.5 din contractul vânzare-cumpărare menționat, dreptul de proprietate asupra mărfii trece la ООО „Елишка” în momentul predării mărfii cumpărătorului ООО „Елишка”.

A invocat dezacordul său și cu argumentele instanțelor de judecată ierarhic inferioare privind faptul că marfa a fost livrată destinatarului, iar acest fapt s-ar confirma prin declarațiile de import.

Or, declarația de import se eliberează la frontieră și probează doar faptul că au fost efectuate procedurile de import.

Având în vedere prevederile art. 995 alin. (2) Cod civil, art. 5 alin. (1), 13 alin. (1) din Convenția CMR, a precizat că SRL „Forum - Tir” urma să dețină

exemplarele scrisorilor de trăsură în original cu dovada livrării mărfii către destinatar.

A mai specificat că sunt eronate și reținerile instanțelor de judecată ierarhic inferioare în sensul că serviciile de transport au fost achitate de către ООО „Елишка”, care nu a formulat anumite pretenții către transportator, or, nimeni nu a achitat serviciile de transport, deoarece marfa nu a ajuns la destinatar.

Astfel, instanțele de judecată ierarhic inferioare nu au indicat documentul în baza căruia se confirmă achitarea cheltuielilor de transport.

Unicul act care confirmă că marfa a ajuns la destinatar este scrisoarea de trăsură CMR completată în rubrica 24 de către destinatarul mărfii, însă în CMR-urile anexate la materialele cauzei rubrica 24 nu este completată de către destinatar, ceea ce demonstrează că marfa nu a fost recepționată de către ООО „Елишка”.

A obiectat că în cererea de apel a indicat o serie de temeuri de fapt și de drept, însă instanța de apel nu le-a dat apreciere.

La 26 octombrie 2018, SRL „Rapid - Autotruck” a depus referință la recursul declarat de SRL „DVT Broker”, solicitând declararea recursului inadmisibil.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Din materialele dosarului rezultă că copia deciziei recurate a fost expediată în adresa părților la 15 iunie 2018, fapt confirmat prin scrisoarea de însoțire (f. d. 226), însă careva date care ar indica la recepționarea acesteia de către recurentă la materialele dosarului lipsesc.

Astfel, se constată că recurenta s-a conformat prevederilor legale și a declarat recursul la 20 august 2018 în termenul legal.

Examinând temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de SRL „DVT Broker” nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Prin urmare, argumentele recursului nu indică la încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Aici, completul Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție relevă că conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell contra Irlandei, 16 aprilie 1991), pe când în recursul declarat de SRL „DVT Broker”, asemenea aspecte nu se regăsesc.

Distinct de cele relatate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de SRL „DVT Broker” ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 270, art. 433 lit. a), art. 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Recursul declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „DVT Broker” se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Ala Cobăneanu

Judecătorii

Dumitru Mardari

Mariana Pitic